IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

nendu esse & ad pugnandu se ꝓparatos existere
Legatus g̃ respondens ut abeuntes dicerent quia
primo quidē periconi esset paratus obedire mane
re aut̃ p̃ceuiu securitate solliciu. nec sedam peri
cionē posse implere dimisit eos. Adadus aut̃ au
diens hec pōu in dignat̃ tercia legationē misit
ad achab interminando atq; dicendo q̃d altorem
terry congeriē muris de quib; ille p̃sumat erige
ret si singulos terry pugillos de exercitu suo u
nus quisq; portaret & his eū uōmunationib̃ deti
nebat. Achab aut̃ respondente quia ñ deberet glori
ari qui eēt accinctus. s; qui bello supior demonstra
tus. Legati uenientes & regē cū .xxx. duob̃ re
gib̃ qui in ei solatio uenerant inuenientes in ꝯ
pulus ei nuntiauerū responsū. At ille repente p̃
cepit circūdare ciuitatē & aggeres circa eam ex
tollī. & nullom obsessionē relinqui. Achab aut̃
his gestis. erat cū omi ꝓplo in angustia ēstuans.
Tunc tam̃ securior factus est & aformidine rele
uatus. cū ad eū quidā ꝓpha ueniret atq; diceret
dm̃ p̃misse ut tanta hostū milia ei dtioni ē
traderet. Quo requirente pquos hec victoria pue
niret p̃filios inquit principū. te scilicet eoy im
periciā p̃cedente. Conuocans aut̃ filios p̃ncipū
rex inuenit quasi .c.xxx. duos. Agnoscens aut̃
syrū ad ciuita fuisse ēuersū. apiens portas filios
principū mox emisit. Exploratorib; aū renun
ciantib̃ ad ado q̃d gereret̃ destinauit qui eis occur
rerent p̃capiens ut siquidē ad pliū uenirent eos
ad se ligatos adducerent si ū pacifici essent idem
efficerent. Achab aut̃ exercitū habuit aliū intra
muru in subsidiis. Porro filii principū congressi
syrorū custodib̃ multos eoy interemerū & alios
usq; ad castra secuti sunt. Videns aut̃ eos rex ista
hetarū uincentes. & iam aliū exercitū dimisit
exire qui repente in syros uruentes p̃ualuerunt
eis. Non enī syri sperabant eos sup se sic inopi
nabiliter uenturos. Quos ꝓpterea inuenientes
nudos & ebriosta psecuti sunt ut illi eia arma
relinquerent fugientes. & uix in equo rex potu
isset euadere. Achab aut̃ multos intuner e psecu
tus uīfecit syroy. & eoy castra diripuit & inue
niens ineis diuicias auri & argenti. ñ paruas. &
curruū ad adi. & equoy que sunt ei in ciuitate
denuo remeauit. Dicente ū ꝓpha ut ꝓpararet ex
ercitū. ut futuro anno denuo sup cū syri reuer-

achab in ciuitate hec agebat. Adad aū cū quanto
potuit exercitu de pliō liberatus. cū annexis ꝓpris
cogitabat quēadmodū cū isrlitis denuo dimicaret
qui in montib̃ equidē ñ pugnandū esse dixerunt
quasi dū eoy in locis talib; p̃ualerent & ꝓpterea
tunc abeis essent uicti. s; si in campo gererēt bella
deuincerent. Sup hoc aut̃ consiliū dabant ut reges
quidē qui uenerunt in solatū ad ꝓpria remeare
dimitteret. & eoy exercitū ad pliū retinens sana
pas ordinaret. & in loco occisorū exercitū de puin
cia eoy eligeret & equos currusq; supleret. Cre
dens hec sibi bene fuisse dicta rex syroy dispone
bat exercitū. uerisq; tempore castra mouens ac
cedebat sup hebreos uiens in ciuitate apheca. ī
magno campo castra ēstruit achab occurrens eis
cū sua uirtute eduerso tabernacula sua fixit.
Erat aut̃ quantū ad syrū paruus ualde ei exercit̃.
Tunc rursus accessit ad eū ꝓpha & victoriā dare
p̃misit sua q; uirtute ostendere quia ñ solū ī mon
tib̃ s; ēiam in campis existeret q̃d apud syros ñ
ita constaret. Igit̃ die b̃ septē castris positis quiesce
bant septuma ū diluculo p̃cedentib; hostib; acieq;
constituentib̃ ad pugnandū eduerso. & achab si
um egit exercitū. Tunc congressi robustissima di
micatione cōmissa. hostes conuertit in fugā. & ad
eoy interitū psequens immnebat. Illi ū sinsecur
rib̃ impedim abuiuicē sunt extincti. Pauciq; de
fugere ualuerū in ciuitate apheca s; & ipsi s mor
tui. Muris enī cadentib̃ sup eos .xxvii. milia defe
cerunt. In pliō aut̃ centū milia sunt occisa. Rex
aut̃ syroy adadus fugiens cū quib̃da fidelissimis
seruuloy subtū anco loco celatus ē. Cui du dicerent
serui quia clementes essent & mseděs isrlitē. & possent
modo consueto rogari salutē ei conferre. si eunte
rogarent achab. dimisit eos hoc agere. Tunc illi
inditi saccis & restib̃ sua capita alligantes. sic enī
olim captiui rogabant. syri ad achab uenerū peten
tes eū ut adadus rex mereret̃ salutē qua q̃a ei p
pri foret seruus. Ille ū dicens se libenē habere
si uiueret. nec in pliō defecisset honorē q̃q; atq;
deuotionē exhibituru ū se ei ut fīi. ac debita p̃mi
sit dimissuru. Tunc illi accipientes iusiurandu
ut nichil pateret̃ aduersū. eduxerū eū de loco
in quo uidebat̃ ēē celatus. & sedentē in curru
achab obtulerunt. Qui cū adorasset eū dans ei
achab dextera leuauit in curru. & osculatus ē